



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1403/2016
09.03.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 1. тачка 4) Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јовице Ковачевића из ..., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови – Судска јединица у Инђији Посл.бр.К-1083/13 од 02.11.2015. године и Вишег суда у Сремској Митровици Посл.бр. 1Кж1-113/16 од 22.09.2016. године, у седници већа одржаној дана 09.03.2017. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јовице Ковачевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови – Судска јединица у Инђији Посл.бр.К-1083/13 од 02.11.2015. године и Вишег суда у Сремској Митровици Посл.бр. 1Кж1-113/16 од 22.09.2016. године, као неоснован у односу на повреду закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости у осталом делу **одбацује** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови – Судска јединица у Инђији Посл.бр.К-1083/13 од 02.11.2015. године, окривљени АА оглашен је кривим за кривично дело злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 1. тачка 4) Кривичног законика (КЗ) и изречена му је условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6-шест месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити ако окривљени у периоду од 2-две године рачунајући од правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Истом пресудом, окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати суду износ од 35.675,00 динара и на име паушала износ од 20.000,00 динара или укупно 55.675,00 динара, у року од 15 дана рачунајући од правноснажности пресуде под претњом

принудног извршења, док је оштећени АД „ББ“ ... упућен да имовинскоправни захтев остварује у парничном поступку.

Виши суд у Сремској Митровици, пресудом Посл.бр. 1Кж1-113/16 од 22.09.2016. године, одбио је као неосновану жалбу браниоца окривљеног АА, адв. Јовице Ковачевића и пресуду Основног суда у Старој Пазови – Судска јединица у Инђији Посл.бр.К-1083/13 од 02.11.2015. године, потврдио.

Бранилац окр. АА, адв. Јовица Ковачевић, поднео је захтев за заштиту законитости, против наведених правноснажних пресуда, не опредељујући у уводу захтева разлоге подношења истог, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и према природи повреде закона укине у целини пресуду Основног суда у Старој Пазови – Судска јединица у Инђији Посл.бр.К-1083/13 од 02.11.2015. године и пресуду Вишег суда у Сремској Митровици Посл.бр. 1Кж1-113/16 од 22.09.2016. године донету у поступку по редовном правном леку, а предмет достави на поновно суђење Основном суду у Старој Пазови-Судска јединица Инђија, као првостепеном суду.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. АА је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, док је у осталом делу захтев недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП која је, према наводима захтева, учињена тиме што је на радње окривљеног, које су у изреци побијане првостепене пресуде чињенично описане навођењем радњи извршења кривичног дела из члана 238. став 1. тачка 2) КЗ, наиме да је окривљени лажно приказао чињенице да ће његово предузеће као купац благовремено платити робу продавцу оштећеном АД „ББ“ ..., примењена одредба члана 238. став 1. тачка 4) КЗ и окривљени оглашен кривим за то кривично дело за које је, као радња извршења дела, прописан „други начин“ грубе повреде овлашћења у погледу управљања, располагања и коришћења имовином, који се не може подвести под алтернативно прописане радње у тачкама 1), 2) и 3) става 1. члана 238. КЗ.

Предњи наводи захтева, по оцени Врховног касационог суда, нису основани.

Према законском опису, кривично дело злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 1. тачка 2) КЗ извршава се алтернативно и таксативно прописаним радњама одговорног лица у субјекту привредног пословања (предузеће, друго правно

лице које обавља привредну делатност и предузетник), којим радњама се неистинито приказује стање или кретање средстава или резултати пословања и на тај начин или доводи у заблуду орган управљања привредног субјекта у којем је извршилац запослен приликом доношења одлука о пословима управљања или тај субјект привредног пословања ставља у повољнији положај ради признавања погодности које му се не би признале према постојећим прописима.

У конкретном случају, окривљеном су стављене на терет радње лажно приказивања чињеница које стоје у вези са управљањем, располагањем и коришћењем средстава, односно имовине привредног субјекта у којем је запослен, које радње се појављују и као радње односно начин извршења кривичног дела из члана 238. став 1. тачка 2) КЗ, али се не ради ни о једној од две ситуације и две последице које се остварују тим радњама у случају наведеног кривичног дела, већ је окривљени, према чињеничном опису у изреци побијане првостепене пресуде и утврђеном чињеничном стању, лажним приказивањем чињенице да ће предузеће у којем је запослен благовремено испунити своју обавезу из међусобног пословног односа са другим субјектом привредног пословања, оштећеним предузећем АД „ББ“ из ... и дајући за то гаранцију без покрића у виду ненаплативе бланко менице, довео у заблуду представника оштећеног предузећа и навео га да на штету тог предузећа предузме одређену радњу (испоручи робу предузећу окривљеног као купцу).

Из наведеног, јасно је да инкриминисане радње окривљеног нису обухваћене законским описом радње извршења кривичног дела из члана 238. став 1. тачка 2) КЗ, па неосновано бранилац окривљеног у захтеву тврди супротно, већ према правилној правној оцени првостепеног суда, коју прихвата и другостепени суд, представљају „на други начин“ грубу повреду овлашћења у погледу управљања, располагања и коришћења имовином, која је прописана као радња извршења кривичног дела из члана 238. став 1. тачка 4) КЗ, за које дело је окривљени оглашен кривим побијаном правноснажном пресудом.

Наводима захтева да је изрека побијане првостепене пресуде у погледу правне квалификације дела окривљеног по члану 238. став 1. тачка 4) КЗ, а које је чињенично описано радњом извршења дела из тачке 2) става 1. истог члана, потпуно неразумљива и да се из изреке не може закључити на који је то други начин окривљени грубо повредио овлашћења у погледу управљања, располагања и коришћења имовином, бранилац окривљеног указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, а наводима захтева да о правној оцени утврђеног чињеничног стања и наведеним одлучним чињеницама које се тичу начина извршења кривичног дела у питању, првостепена пресуда не садржи разлоге, односно да су о томе дати потпуно нејасни разлози, бранилац указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Међутим, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног у границама права која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП) могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке суда или јавног тужиоца и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног

лека због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и става 2. тачка 2) ЗКП, па је захтев за заштиту законитости браниоца окр. АА у делу у којем је поднет из наведених разлога, недозвољен.

Из свих изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, на основу члана 491. став 1. ЗКП у делу којим је захтев одбијен као неоснован, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен.

Записничар
Наташа Бањац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.